

cretarulă germană i-lă dette, și-i ură multă ferire în noa sa carrieră; apoi illă consiliă din noă, să nu se amăgiască vre-o-dată a cumpăra diaman-te de la sclaviș din Mandanga, quară eră pedep-sișă pentru furtă în modulă quellă mai spăimân-tătoră, dinpreună cu cumpărătoră.

« Domnule, îi respunse Riemann, aquéstă re-commandașione este de prisosă: quocă, de și do-rescă din sufletă să adună avușă, quară să mă pu-nă în stare de a libera pe unulă din fii mei, quare lăngeșesce în sclaviă; ânsă, fiind-quă totă-d'a-una am pe Dumneșă înaintea mea, nu mă voiă pută determina să rescumperă libertatea copillulă meiă cu preșulă unei fapte culpabile. »

Secretarulă illă felicită pentru aquéstă lauda-bilă decisiune, și se despărșiră.

Ajungând la ospellulă seă, Riemann plăti ospă-tarulă chieltuiala que făcusseră. De și vieșuisseră acă într'ună modă atât de cumpătă, înquătă a-dese-oră nu-și îndestullă nici chiar fόμεa, ospăta-rulă îi ceră două-șeci de taleră, jurându-i quă ni-menă nu fusese tractată mai bine dequătă dênșă, și quă aquéstă o făcusse numă în vederea recom-mandașionă marinarulă, amiculă seă.

Nu mai remâneă tatălă Riemann dequătă 30 taleră. Cu o parte dintr'ênșă ellă cumpără instru-